

Γεια σε όλους!
Και πάλι μαζί εξ αποστάσεως.
Στα πλαίσια της Ενότητας: «Βιβλία - Βιβλιοθήκες»
μελετούμε το παραμύθι των Αδερφών Γκριμ
«Οι μουσικοί της Βρέμης».
Θα κάνουμε πολλά και δημιουργικά!
Ας αρχίσουμε λοιπόν...

Θα χαρούμε πολύ όταν θα έχουμε
στα χέρια μας τις εργασίες σας!

Βρέμη = Πόλη της Βόρειας Γερμανίας. Πρόκειται για τη δέκατη μεγαλύτερη πόλη της χώρας. Αποτελεί σημαντικό πολιτιστικό κέντρο, με δεκάδες ιστορικές γκαλερί και μουσεία καθώς και αξιόλογο οικονομικό κέντρο με τηνπαρουσία πολλών μεγάλων επιχειρήσεων.

Οι μουσικοί της Βρέμης

των αδελφών Γκριμ

Μια φορά κι ένα καιρό ζούσε ένας μυλωνάς που είχε ένα γάιδαρο. Ο γάιδαρος ήταν πολύ εργατικός. Από το πρωί, μέχρι αργά το βράδυ, κουβαλούσε σακιά με σιτάρι στον μύλο. Τα χρόνια όμως περνούσαν και ο γάιδαρος άρχισε να γερνά. Δεν μπορούσε να κάνει τη δουλειά του με τον ίδιο ζήλο και δύναμη. Άρχισε τότε ο μυλωνάς να σκέφτεται τρόπους με τον οποίο θα μπορούσε να τον ξεφορτωθεί.

Μα ο γάιδαρος ήταν έξυπνος και κατάλαβε τι σκόπευε να κάνει το αφεντικό του. Σκέφτηκε τότε να το σκάσει κρυφά και να πάει στη Βρέμη. Εκεί θα μπορούσε να γίνει μουσικός.

Στο δρόμο που περπατούσε συνάντησε ένα κυνηγόσκυλο. Φαινόταν κουρασμένο και απογοητευμένο. Ήταν για να το λυπάσαι!

- Τι έπαθες και ξεφυσάς έτσι; τον ρώτησε ο γάιδαρος.

- Τι να σου πω! Δε βλέπεις τα χάλια μου; Έχω γεράσει πια! Μέρα με τη μέρα γίνομαι όλο και πιο αδύναμος. Δεν μπορώ πια να κυνηγήσω! Τα αφεντικά μου θέλουν να με σκοτώσουν. Το έβαλα στα πόδια για να γλιτώσω απάντησε ο σκύλος.
- Γιατί δεν έρχεσαι μαζί μου; του λέει ο γάιδαρος. Πηγαίνω στη Βρέμη, για να γίνω μουσικός. Έλα μαζί μου. Θα παίζω εγώ το λαγούτο κι εσύ το τύμπανο! Τι λες;

Ο σκύλος συμφώνησε και έτσι προχωρήσανε μαζί προς τη Βρέμη.

Ύστερα από λίγο συνάντησαν μια γάτα! Φαινότανε πολύ απελπισμένη!

- Γιατί είσαι τόσο απελπισμένη, κυρία γάτα; ρώτησε ο γάιδαρος.
- Πού να βρω το κέφι, όταν κινδυνεύει η ζωή μου; απάντησε η γάτα. Δεν έχω πια τη δύναμη να κυνηγώ ποντίκια. Τα δόντια μου και τα νύχια μου δεν πιάνουν πια! Το μόνο που θέλω είναι να χουζουρεύω κοντά στο τζάκι. Η κυρά μου όμως θέλει να με πνίξει μια και είμαι άχρηστη. Κατάφερα να ξεφύγω, αλλά τώρα δεν ξέρω τι να κάνω! Είμαι απελπισμένη!
- Και δεν έρχεσαι μαζί μας, της λέει ο γάιδαρος. Πηγαίνουμε στη Βρέμη. Θα γίνουμε μουσικοί. Ο σκύλος θα παίζει το τύμπανο κι εγώ το λαγούτο! Τόσο όμορφα που νιαουρίζεις, κάτι θα ξέρεις κι εσύ από μουσική.

Η γάτα δέχτηκε την πρόταση τους, μια και δεν είχε άλλη επιλογή και τους ακλούθησε.

Σε λίγο περνούσαν μπροστά από ένα αγρόκτημα. Από μακριά ακουγόταν ένα βραχνό «κικιρίκου». Ένα κόκορας ήταν ανεβασμένος στην περίφραξη.

- Γιατί φωνάζεις τόσο δυνατά, κύριε κόκορα; του λέει ο γάιδαρος. Μας ξεκούφανες.
- Η κυρία του σπιτιού θέλει να με κάνει σουπá. Αύριο την Κυριακή περιμένει επισκέπτες και την άκουσα να λέει στο αφεντικό μου ότι δεν τους χρησιμεύω πια μια και δεν έχω δύναμη να καθαρίζω δυνατά και καλό θα ήταν να με σφάξει! Καθαρίζω κι εγώ όσο πιο δυνατά μπορώ, γιατί είμαι θυμωμένος με αυτή την αδικία.
- Μην κάνεις έτσι, του είπε ο γάιδαρος. Δε θα αλλάξει κάτι! Ακολούθησε μας για να γλιτώσεις. Πηγαίνουμε στη Βρέμη για να γίνουμε μουσικοί. Θα παίζουμε εμείς μουσική και εσύ θα καθαρίζεις! Ωραία θα ακούγεται. Εξάλλου, τι άλλη επιλογή έχεις; Καλύτερα από το να γίνεις σουπá.

Ο κόκορας πείστηκε γρήγορα! Ξεκίνησαν τότε οι τέσσερις καινούριοι φίλοι για τη Βρέμη. Η απόσταση όμως ήταν μεγάλη. Δεν μπορούσαν να φτάσουν στην ξακουστή πόλη σε μια μέρα.

Το βραδάκι φτάσανε σε ένα καταπράσινο δάσος. Εκεί αποφάσισαν να διανυχτερεύουν. Βρήκαν ένα μεγάλο δέντρο και αποφάσισαν να κοιμηθούν εκεί. Ο γάιδαρος και ο σκύλος ξάπλωσαν κάτω από αυτό, η γάτα σκαρφάλωσε σε ένα κλαδί και ο κόκορας ανέβηκε σε ένα ακόμη πιο ψηλό κλαδί.

Πριν κοιμηθεί, ο κόκορας έριξε από εκεί ψηλά μια ματιά γύρω του. Ξαφνικά του φάνηκε πως είδε να αχνοφαίνεται ένα φως. Ενημέρωσε λοιπόν τους συντρόφους του πως κάποιο σπίτι θα υπήρχε εκεί κοντά.

- Καλό θα ήταν να πάμε εκεί, είπε ο γάιδαρος. Θα είμαστε πιο ασφαλισμένοι. Το δάσος τη νύχτα είναι πολύ αφιλόξενο.

Ο σκύλος συμφώνησε αμέσως. Λίγα κόκαλα ή κρέας θα ήταν ό,τι πρέπει για την πεινασμένη του κοιλιά. Η γάτα και ο κόκορας δέχτηκαν κι αυτοί αμέσως.

Ξεκίνησαν να περπατούν μέσα στα πυκνά δέντρα για να βρουν το σπίτι. Μετά από λίγη ώρα έφτασαν μπροστά από ένα κατάφωτο σπίτι που ήταν το καταφύγιο ληστών. Ο γάιδαρος που ήταν ο ψηλότερος από τους τέσσερις, πλησίασε στο παράθυρο και κοίταξε μέσα.

- Τι βλέπεις γάιδαρε; ρώτησε ο κόκορας.
- Τι βλέπω; Βλέπω ένα τραπέζι γεμάτο νόστιμα φαγητά και κρασί. Βλέπω όμως και τους ληστές που κάθονται γύρω από αυτό και γλεντάνε. Μακάρι να ήμασταν εμείς εκεί, είπε ο γάιδαρος.

Οι τέσσερις φίλοι άρχισαν να σκέφτονται τρόπους με τους οποίους θα μπορούσαν να διώξουν τους ληστές και να πάρουν αυτοί τη θέση τους γύρω από το τραπέζι. Τελικά βρήκαν τη λύση. Σκέφτηκαν ένα σπουδαίο σχέδιο, το οποίο απαιτούσε τη συνεργασία και των τεσσάρων.

Ο γάιδαρος στάθηκε στα μπροστινά του πόδια στο πεζούλι του παραθύρου. Ο σκύλος πήδησε στην πλάτη του, η γάτα σκαρφάλωσε πάνω στο σκύλο και τελευταίος ο κόκορας πέταξε στο κεφάλι της γάτας. Άρχισαν τότε να παίζουν τη μουσική τους. Ο γάιδαρος γκάριζε, ο σκύλος γάβγιζε, η γάτα νιαούριζε και ο κόκορας λαλούσε δυνατά. Στη συνέχεια όρμησαν μέσα στο δωμάτιο, σπάζοντας το παράθυρο. Ακούστηκε ένας πολύ δυνατός θόρυβος. Οι ληστές πετάχτηκαν όρθιοι από τον φόβο τους και άρχισαν να τρέχουν μέσα στο σκοτεινό δάσος. Νόμισαν πως υπήρχε κάποιο τρομαχτικό φάντασμα στο σπίτι.

Τότε οι τέσσερις φίλοι κάθισαν στο τραπέζι και άρχισαν να τρώνε με μεγάλη όρεξη τα νοστιμότερα φαγητά. Όταν τέλειωσαν το φαγητό τους, έσβησαν το φως και ξάπλωσαν να κοιμηθούν. Ο γάιδαρος ξάπλωσε στα μαλακά άχυρα του στάβλου, ο σκύλος κούρνιασε πίσω από την πόρτα, ο γάτος δίπλα στο ζεστό τζάκι και ο κόκορας ανέβηκε πάνω στη στέγη. Και καθώς ήταν και όλοι τους πολύ κουρασμένοι, αποκοιμήθηκαν αμέσως.

Αφού πέρασαν τα μεσάνυχτα και οι ληστές είδαν από μακριά πως δεν υπήρχε πια φως στο σπίτι τους και όλα φαινόταν ήσυχια, αποφάσισαν να επιστρέψουν.

- Δε θα έπρεπε να φοβηθούμε από έναν χαζό θόρυβο, είπε ο αρχηγός των ληστών.

Και έστειλε ένα ληστή στο σπίτι να ερευνήσει την κατάσταση.

Ο ληστής μπήκε προσεχτικά από την πόρτα του σπιτιού. Προχώρησε προς την κουζίνα για να ανάψει το φως. Ξαφνικά διέκρινε τα μάτια της γάτας που γυάλιζαν στο σκοτάδι, δίπλα από το τζάκι. Ο ληστής νόμισε πως ήταν η λάμψη από τα αναμμένα κάρβουνα. Πλησίασε για να ανάψει ένα δαδί από τα κάρβουνα του τζακιού. Η γάτα χίμηξε πάνω στο ληστή και του γρατσούνισε το πρόσωπο. Τρομαγμένος ο ληστής άρχισε να τρέχει

προς την πόρτα. Ο σκύλος που ήταν ξαπλωμένος πίσω από αυτή, του δάγκωσε το πόδι. Ο ληστής βγήκε τρομοκρατημένος στην αυλή. Ο γάιδαρος που ξύπνησε από το θόρυβο και βγήκε από το στάβλο, του έδωσε μια γερή κλωτσιά. Τέλος ο πετεινός άρχισε να λαλεί δυνατά: «Κικιρίκου, κικιρίκου!».

Ο ληστής το έβαλε στα πόδια. Τρέμοντας από το φόβο του παρουσιάστηκε μπροστά στον αρχηγό του.

- Στο σπίτι μας, αργηχέ, υπάρχει μια τρομακτική μάγισσα, είπε ληστής με τρεμάμενη φωνή. Με γρατσουνίσε με τα μακριά της δάκτυλα. Πίσω από την πόρτα του σπιτιού στέκεται κάποιος με ένα μαχαίρι που με πλήγωσε στο πόδι. Έξω στην αυλή υπάρχει ένα μαύρο τέρας που με κτύπησε με ένα μεγάλο ρόπαλο. Και πάνω στην οροφή κάθεται ο δικαστής που μόλις με είδε φώναξε: «Φέρτε τον εδώ αυτόν τον κακούργο».

Από τότε οι κλέφτες δεν τόλμησαν να πατήσουν το πόδι τους ξανά στο σπίτι. Αντίθετα, οι τέσσερις μουσικοί ήταν ευτυχισμένοι στο νέο τους σπίτι που ποτέ ξανά δεν πέρασε από το μυαλό τους να το αφήσουν και να πάνε στη Βρέμη.

Κι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Και τώρα οι εργασίες που μπορούν να γίνουν σε ένα δικό σας τετράδιο!

Εργασίες:

1. «Ξεκλειδώνω» το παραμύθι. Βρίσκω τα εξής:

- Πρόσωπα: _____
- Χώρος: _____
- Εξέλιξη της ιστορίας.

Τι έγινε στην αρχή; _____

Τι έγινε στη συνέχεια; _____

Τι έγινε στο τέλος; _____

Ποια τα συναισθήματα;

των τεσσάρων
φίλων

των ληστών

2. Ποια σκηνή του παραμυθιού σας άρεσε περισσότερο; Γιατί;

3. Γιατί νομίζετε τα κατάφεραν οι τέσσερις φίλοι; Τι ήταν αυτό που έκανε το σχέδιο τους να πετύχει;

4. Πάρε στα χέρια σου τρία βιβλία που έχεις στη βιβλιοθήκη του σπιτιού σου.

Παρατήρησε προσεκτικά το εξώφυλλο τους. Ποια στοιχεία υπάρχουν συνήθως στο εξώφυλλο ενός βιβλίου;

Ο τίτλος του βιβλίου με
έντονα μεγάλα γράμματα

Το όνομα του συγγραφέα

Μια εικόνα σχετική με το
θέμα του παραμυθιού

Ο εκδοτικός οίκος που
είναι υπεύθυνος για την
έκδοση του βιβλίου.

Δημιουργική εργασία

Φτιάξε σε ένα φύλλο
χαρτί το εξώφυλλο του
παραμυθιού «Οι
μουσικοί της Βρέμης»

Ας θυμηθούμε τις εγκλίσεις των ρημάτων...

Εγκλίση

Ο γιος του κυρ Πέτρου **σπουδάζει** αστροναύτης.
ΟΡΙΣΤΙΚΗ: κάτι το πραγματικό/βέβαιο

Ο κυρ Πέτρος ήθελε **να σπουδάσει** ο γιος του αστροναύτης.
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ: κάτι το επιθυμητό/αβέβαιο

Ο κυρ Πέτρος έλεγε συχνά στον γιο του «Όταν μεγαλώσεις,
σπούδασε αστροναύτης!»
ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ: συμβουλή/απαίτηση

Χρησιμοποιούμε διαφορετικούς τύπους του ρήματος για να δείξουμε αν η πράξη που περιγράφουμε είναι πραγματική/βέβαιη (**οριστική**) ή επιθυμητή/αβέβαιη (**υποτακτική**) ή ακόμα αν απαιτούμε την πραγματοποίησή της (**προστακτική**). Οι διαφορετικοί αυτοί ρηματικοί τύποι λέγονται **εγκλίσεις**.

Προσέχω τον σχηματισμό των εγκλίσεων:

- Όταν περιγράφω κάτι ως πραγματικό/βέβαιο, το τοποθετώ στη χρονική βαθμίδα στην οποία συνέβη/συμβαίνει/θα συμβεί (δηλ. παρόν/παρελθόν/μέλλον). Γι' αυτό και η οριστική εγκλίση σχηματίζει τύπους στους διάφορους χρόνους (οριστική ενεστώτα, παρατατικού, αορίστου, συνοπτικού μέλλοντα, εξακολουθητικού μέλλοντα, παρακειμένου, υπερσυντελικού, συντελεσμένου μέλλοντα).
- Όταν περιγράφω κάτι ως επιθυμητό/αβέβαιο ή απαιτώ την πραγματοποίησή του, δεν το τοποθετώ σε χρονική βαθμίδα. Έτσι, η υποτακτική και η προστακτική είναι άχρονες εγκλίσεις.
 - Οι βασικοί και πιο συνηθισμένοι τύποι της υποτακτικής σχηματίζονται με το **να** + τους τρεις απλούς τύπους ποιού ενεργείας (εξακολουθητικό – επαναλαμβανόμενο, συνοπτικό – στιγμιαίο, συντελεσμένο):
π.χ. **να γράφω** – **να γράψω** – **να έχω γράψει**.
Υπάρχουν και άλλοι τύποι υποτακτικής που παράγονται επίσης με το **να**:
π.χ. **να έγραφα** – **να έγραψα** – **να είχα γράψει**.
 - Η προστακτική σχηματίζεται με τον εξακολουθητικό – επαναλαμβανόμενο και με τον συνοπτικό – στιγμιαίο τύπο του ποιού ενεργείας:
π.χ. **γράφε** – **γράψε**.

Ορθογραφία Προστακτικής

αρχίζω - αρχίστε

**τραγουδώ -
τραγουδήστε**

**συγκεντρώνομαι -
συγκεντρωθείτε**

Είναι πολύ σημαντικό να μπορώ να συνεργάζομαι με τους άλλους. Με τη συνεργασία και την ομαδική δουλειά, μπορούμε να πετύχουμε περισσότερα.

Για να μπορεί να εργαστεί σωστά μια ομάδα, πρέπει να υπάρχουν κάποιοι κανόνες σε αυτή. Κανόνες που βοηθούν στην ομαλή λειτουργία της! Μόνο έτσι η συνεργασία θα είναι αποτελεσματική και δημιουργική.

Γράψε 5 κανόνες που θεωρείς σημαντικούς σε μια ομάδα στην υποτακτική έγκλιση (στην εξακολουθητική υποτακτική).

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΜΟΥ ΟΜΑΔΑΣ

- **Να σέβομαι τη γνώμη του άλλου.**

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

Στη συνέχεια μετάφερε τους κανόνες σου στην Προστακτική (Ενικός - Συνοπτική).

- **Σεβάσου τη γνώμη του άλλου.**

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

Ποιοι είναι οι συγγραφείς;

Η Άλκη Ζέη γεννήθηκε στην Αθήνα και πέρασε τα πρώτα παιδικά της χρόνια στη Σάμο. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Αθηνών, στη Δραματική Σχολή του Ωδείου Αθηνών και σεναριογραφία στο Κινηματογραφικό Ινστιτούτο της Μόσχας. Ασχολήθηκε με το γράψιμο από μικρή. Όταν ήταν μαθήτρια γυμνασίου, άρχισε να γράφει έργα για το κουκλοθέατρο. Ένας από τους χαρακτήρες που δημιούργησε, ο Κλούβιος, έγινε μετέπειτα ένας από τους κυριότερους ήρωες του κουκλοθέατρου Αθηνών «Μπαρμπα-Μυτούσης».

Αργότερα συνέχισε το γράψιμο, δημοσιεύοντας σειρά διηγημάτων της στο περιοδικό *Νεανική Φωνή*, ένα περιοδικό για νέους, που είχε ως συντακτική επιτροπή τον Μάριο Πλωρίτη, τον Τάσο Λιγνάδη, τον Κωστή Σκαλιώρα. Από το 1954 έως το 1964 έζησε ως πολι-

τική πρόσφυγας στη Μόσχα. Το 1964 επέστρεψε οικογενειακά στην Ελλάδα, απ' όπου ξαναέφυγε το 1967, με τον ερχομό της Χούντας, αυτή τη φορά για το Παρίσι. Κατά τη διάρκεια της παραμονής της στη Ρωσία έγραψε διηγήματα και νουβέλες, που τα έστειλε στην Ελλάδα και δημοσιεύτηκαν στο λογοτεχνικό περιοδικό *Επιθεώρηση Τέχνης*. Τα παιδικά της βιβλία έχουν μεταφραστεί σε 20 γλώσσες, ενώ το πρώτο της μυθιστόρημα έγινε μπεστ σέλερ και έχει μεταφραστεί σε 6 γλώσσες.

Η Άλκη Ζέη έφυγε από τη ζωή στις 27 Φεβρουαρίου 2020, σε ηλικία 97 ετών.

(Από τη σελίδα 37 του βιβλίου «Της Γλώσσας Ρόδι και Ροδάν» - β' τεύχος)

Βιογραφικό σημείωμα είναι ένα κείμενο στο οποίο γράφονται όλα τα ατομικά στοιχεία κάποιου (όνομα, επώνυμο, τόπος και ημερομηνία γεννήσεως κ.α.), οι σπουδές, τα πτυχία και σημαντικές δραστηριότητες του. Αν το βιογραφικό σημείωμα είναι κάποιου συγγραφέα, υπάρχει και ο κατάλογος των έργων που έχει γράψει.

- Μελετήστε τα πιο κάτω στοιχεία για τη ζωή και το έργο των Αδερφών Γκριμ και γράψτε τη βιογραφία τους. Τα συννεφάκια θα σας βοηθήσουν.

Τόπος και χρονολογία γέννησης,
στοιχεία για την οικογένειά του,
για την παιδική του ηλικία κτλ.

Σπουδές, πρώτη επαφή με το
γράψιμο, τα έργα του

Χαρακτηριστικά στοιχεία της
προσωπικότητάς του ως ανθρώπου,
αλλά και ως συγγραφέα

Κάτι ιδιαίτερα ενδιαφέρον
που να αφορά τον συγγραφέα

ΑΔΕΡΦΟΙ ΓΚΡΙΜ

Γεννήθηκαν σ' ένα
μικρό χωριό της
Γερμανίας

Ο Γιάκομπ Λούντβιχ Καρλ
Γκριμ γεννήθηκε στις 4
Ιανουαρίου του 1785

Ο Βίλχελμ Καρλ Γκριμ
γεννήθηκε στις 24
Φεβρουαρίου του 1786.

Σπούδασαν νομικά

Από μικρή ηλικία έδειξαν
μεγάλο ενδιαφέρον για τις
γερμανικές λαϊκές αφηγήσεις.

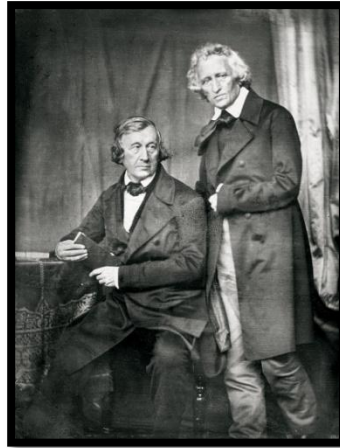
Άρχισαν να
συλλέγουν
παραμύθια,
γύρω στο 1807.

Προσπαθούσαν να
γράψουν αυτά τα
παραμύθια που
άκουγαν στις
διάφορες αφηγήσεις.

Γνωστά παραμύθια
τους είναι: «Η
Σταχτοπούτα», «Η
Χιονάτη και οι επτά
νάνοι», «Η ωραία
κοιμωμένη», «Χάνσελ
και Γκρέτελ» κ.α.

Τα παραμύθια τους
μεταφράστηκαν σε
160 γλώσσες και
αγαπήθηκαν από
πολλά παιδιά.

Έγραψαν περισσότερα
από 200 παραμύθια,
γνωστά ως Παραμύθια
Γκριμ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ: Αδερφοί Γκριμ

[illegible]